

prima instanță: T.Leahu
instanța de apel: M.Anton, I.Secrieru, A.Panov

dosarul nr. 3ra-1254/13

Î N C H E I E R E

14 august 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Valentina Clevadi
Iuliana Oprea, Ion Vîlcov

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de SRL„Covcor”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL„Covcor” împotriva Consiliului orașenesc Rezina și Primăriei orașului Rezina privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2013 prin care s-a respins apelul declarat de SRL„Covcor” și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Rezina din 06 decembrie 2012,

c o n s t a t ă

La 05 iulie 2012 SRL„Covcor” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului orașenesc Rezina și Primăriei orașului Rezina privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, conform contractului de vânzare-cumpărare din 25.07.2003 SRL„Covcor” a devenit proprietar al bunurilor imobile amplasate în orașul Rezina, str.27 August nr.64.

Conform planului geometric aceste bunuri sunt amplasate pe un sector de teren cu suprafața de 1,0255 ha.

În anul 2003 s-a adresat cu cereri către Consiliul orașenesc Rezina și Primăria Rezina, solicitînd ca întreprinderii să-i fie vîndut terenul aferent bunurilor imobile.

Prin deciziile nr.5/9 din 28.09.2004 și nr. 6/29 din 25.11.2004, vînzarea terenului respectiv i-a fost refuzată, astfel fiind nevoie să se adreseze cu cerere de chemare în judecată.

Menționează reclamantul că, prin hotărîrea Judecătoriei Rezina din 03.08.2009 Consiliul orașenesc Rezina a fost obligat să emită un act administrativ cu privire la vînzarea-cumpărarea terenului aferent construcțiilor private cu suprafața de 0,945 ha,

dar nu 1,0255 ha, rămînînd liber din terenul solicitat 0,72 ha. Intrucît întreprinderea avea nevoie de acest teren pentru a-l folosi în procesul tehnologic, s-a adresat din nou cu o cerere, solicitînd și vînzarea suprafeței respective de teren la preț normativ.

Indică că, Consiliul orășenesc Rezina a respins cererea depusă și prin decizia nr.5/27 din 20.05.2011 terenul respectiv, cu suprafața de 0,72 ha a fost expus la licitație de vînzare-cumpărare. Conform planului geometric cadastral suprafața terenului dat a fost inclusă în suprafața totală a terenului pe care sunt amplasate bunurile imobile.

Solicită reclamantul, inclusiv prin cererea de concretizare a cerințelor, anularea deciziei Consiliului orășenesc Rezina nr. 1/34 din 14.02.2009 cu privire la formare a trei bunuri imobile proprietate publică din domeniul privat, situate în or. Rezina str. 27 August 64; obligarea Consiliului orășenesc Rezina să vîndă SRL„Covcor” terenul proprietate publică a orașului Rezina aferent bunurilor imobile proprietate privată, cu suprafața de 1, 0254 ha la prețul depunerii cererii de cumpărare și încasarea venitului ratat în sumă de 100 000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rezina din 06 decembrie 2012 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, SRL„Covcor” a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2013 s-a respins apelul declarat de SRL„Covcor” și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Rezina din 06 decembrie 2012.

La 24 aprilie 2013 SRL„Covcor” a declarat recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea dispozițiilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă.

În susținerea recursului s-a invocat că, atît prima instanță, cît și instanța de apel nu au elucidat și nu au constatat pe deplin circumstanțele pricinii, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

Verificînd legalitatea hotărîrii contestate prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către SRL„Covcor” urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Covcor” este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că atît prima instanță, cît și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material ce guvernează raportul juridic litigios, și apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art.130 CPC, au pronunțat o hotărîre legală și întemeiată.

Argumentele recursului declarat nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia ei în fapt.

Instanța de recurs menționează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în

cerere, deasemenea recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

Astfel, reieșind din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că atît prima instanță, cît și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și apreciat corect probele prezentate, au aplicat corect normele de drept material și procesual, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL„Covcor” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către SRL„Covcor” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valentina Clevadi

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Vîlcov